

8. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Όστις τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνη, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας· “με του οποίου την πληγήν ιατρεύθητε”.» Α' Πέτρου 2/β' 24.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Πέτρ. 1/α' 18, 19, Κολ. 1/α' 13,14, Ησ. 53/λγ' 1-12, Ιωάν. 11/ια' 25, Ψαλμ. 18/ιη' 50, Β' Πέτρ. 1/α' 1.

Όπως είδαμε στην Α' Πέτρου επιστολή, ανεξαρτήτου του περιεχομένου και των θεμάτων που θίγονται σ' αυτήν, κεντρικό σημείο εστίασης του Πέτρου είναι ο Ιησούς. Ο Ιησούς κυριαρχεί σε όλα όσα γράφει, είναι το χρυσό νήμα με το οποίο υφαίνει την επιστολή του. Από την αρχή, όπου ο Πέτρος συστήνεται ως απόστολος του Ιησού Χριστού, μέχρι και το τέλος που κλείνει με την ευχή «Ειρήνη εις πάντας υμάς τους εν Χριστώ Ιησού» (Α' Πέτρ. 5/ε' 14), ο Ιησούς είναι το βασικό του θέμα. Και σ' αυτή του την επιστολή αναφέρεται στον εξιλαστήριο θάνατο του Ιησού. Μιλάει για τα πάθη του και χρησιμοποιεί το παράδειγμά Του ως πρότυπο για τα δικά μας δεινά. Αναφέρεται στην ανάσταση του Ιησού και στη σημασία της για εμάς. Επιπλέον, δεν αναφέρεται στον Ιησού απλώς ως Χριστό τον «κεχρισμένο», αλλά αναφέρεται σ' Αυτόν ως τον Μεσσία. Δηλαδή στην Α' Πέτρου επιστολή έχουμε περισσότερες ενδείξεις για την Θεϊκή φύση του Ιησού. Ο Ίδιος ο Θεός έγινε άνθρωπος, έζησε και πέθανε για να έχουμε την ελπίδα και την υπόσχεση για αιώνια ζωή. Αυτήν την εβδομάδα θα συνεχίσουμε τη μελέτη μας στην Α' Πέτρου επιστολή και θα δούμε τι μας φανερώνει για τον Ιησού.

Κυριακή 14 Μαΐου

ΙΗΣΟΥΣ, Η ΘΥΣΙΑ ΜΑΣ

Το θέμα που κυριαρχεί περισσότερο στην Αγία Γραφή είναι το έργο του Θεού για την σωτηρία της αμαρτωλής ανθρωπότητας. Από την πτώση στην Γένεση μέχρι την πώση της Βαβυλώνας στην Αποκάλυψη, η Αγία Γραφή φανερώνει το έργο του Θεού να αναζητήσει και να σώσει «το απολωλός» (Λουκ. 19/10). Και αυτό το βλέπουμε και στις επιστολές του Πέτρου.

Διαβάστε Α' Πέτρ. 1/α' 18,19 και Κολ. 1/α' 13,14. Ποια είναι η σημασία της λύτρωσης, και ποιος ο ρόλος του αίματος;

.....
Στην Α' Πέτρ. 1/α' 18,19 αναφέρεται η σημασία του θανάτου του Ιησού ως εξής: «εξεύροντες ότι δεν ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαράδοτου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου». Σ' αυτά τα εδάφια έχουμε δύο εικόνες κλειδιά: λύτρωση και θυσία ζώου. Η λύτρωση χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή με διάφορους τρόπους. Για παράδειγμα, το πρωτότοκο γαϊδουράκι (που δεν μπορούσε να θυσιαστεί) και ο πρωτότοκος γιος (Έξ. 34/λδ' 19,20) εξαγοράζονταν από τη θυσία του υποκατάστατου αρνιού. Αντικείμενα που είχαν πουληθεί λόγω φτώχειας, εξαγοράζονταν με χρήματα (Λευιτ. 25/κε' 25,26). Και το σπουδαιότερο και ένας δούλος μπορούσε να εξαγοραστεί (Λευιτ. 25/κε' 47-49). Στην επιστολή αυτή ο Πέτρος αναφέρει ότι το κόστος για την εξαγορά τους από «της ματαίας πατροπαράδοτου διαγωγής υμών» (Α' Πέτρ. 1/α' 18) έγινε «διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου» (Α' Πέτρ. 1/α' 19). Η εικόνα του αμνού, μας παραπέμπει σε θυσία ζώου. Έτσι, ο Πέτρος συσχετίζει τη θυσία του Χριστού με την θυσία του συγκεκριμένου ζώου στην Παλαιά Διαθήκη. Ο αμαρτωλός έφερνε ένα άμωμο αρνί στο Αγιαστήριο. Στη συνέχεια έβαζε τα χέρια του πάνω στο ζώο (Λευιτ. 4/δ' 32,33). Το ζώο σφαζόταν και με ένα μέρος του αίματός του ράντιζαν το θυσιαστήριο, ενώ το υπόλοιπο το έριχναν στην λεκάνη (Λευιτ. 4/δ' 34). Ο θάνατος του ζώου γινόταν «εξιλέωση» σε εκείνον που πρόσφερε την θυσία (Λευιτ. 4/δ' 35). Ο Πέτρος λέει πως ο Ιησούς πέθανε στη θέση μας και με τον θάνατο Του μας λύτρωσε από την προηγούμενη αμαρτωλή ζωή και την καταδίκη που δικαίως μας ανήκει.

ΣΚΕΨΗ: Πώς η ελπίδα μας στην σωτήρα, η οποία βασίζεται στην υποκατάσταση θυσία, μας διδάσκει να έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό;

Δευτέρα 15 Μαΐου

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Οι Χριστιανοί μιλάμε συχνά για «τα πάθη του Χριστού», και συνήθως αναφερόμαστε στα όσα υπέφερε ο Ιησούς την περίοδο μετά την θριαμβευτική Του είσοδο στην Ιερουσαλήμ μέχρι και τον θάνατο Του. Και ο Πέτρος επίσης αναφέρεται στις τελευταίες αυτές ημέρες.

Διαβάστε Α' Πέτρ. 2/β' 21-25 και Ησ. 53/γγ' 1-12. Τι διαβάζουμε για το ότι υπέφερε ο Ιησούς στη θέση μας;

.....
.....
.....

Τα πάθη του Ιησού έχουν μεγάλη σημασία. «Τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνη» (Α' Πέτρ. 2/β' 24, σύγκρινε με Πράξ. 5/ε' 30). Η αμαρτία φέρνει θάνατο (Ρωμ. 5/ε' 12). Ως αμαρτωλοί, μας αξίζει να πεθάνουμε. Ωστόσο, ο τέλειος Ιησούς – στου Οποίου το στόμα δεν βρέθηκε δόλος (Α' Πέτρ. 2/β' 22) – πέθανε στη θέση μας. Μ' αυτό το τίμημα μας παρέχεται η σωτηρία.

Διαβάστε Ησ. 53/γγ' 1-12 ξανά. Τι υπέφερε ο Ιησούς για την σωτηρία μας; Τι δηλώνει αυτό για τον χαρακτήρα του Θεού;

.....
.....
.....

«Ο Σατανάς με τους τρομερούς πειρασμούς του είχε ασφυκτικά πιέσει την καρδιά του Ιησού. Ο Σωτήρας δεν μπορούσε να διακρίνει πέρα από τις πύλες του θανάτου. Δεν μπορούσε να έχει την ακράδαντη ελπίδα ότι θα έβγαινε από τον τάφο νικητής, ούτε να είναι βέβαιος ότι η θυσία Του θα γίνονταν δεκτή από τον Πατέρα. Φοβόταν ότι η αμαρτία ήταν τόσο απεχθής στο Θεό, που ο χωρισμός θα ήταν αιώνιος. Ο Χριστός αισθάνθηκε την αγωνία που θα αισθανθεί ο αμαρτωλός όταν το έλεος θα πάψει πια να μεσιτεύει για την ένοχη ανθρώπινη φυλή. Ήταν η συναίσθηση της αμαρτίας με την πρόκληση της οργής του Θεού επάνω Του σαν αντικαταστάτη του ανθρώπου, αυτή που έκανε το ποτήρι τόσο πικρό και που τελικά ράγισε την καρδιά του Υιού του Θεού.» Ε. Χουάιπ, Ζ.Χ. σ. 726.

ΣΚΕΨΗ: Πώς πρέπει να ανταποκριθούμε σ' αυτά που υπέμενε ο Χριστός για εμάς; Πώς μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμά Του, σύμφωνα με την Α' Πέτρ. 2/β' 21;

Τρίτη 16 Μαΐου

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Διαβάστε Α' Πέτρ. 1/α' 3, 4, 21, 3/γ' 21, Ιωάν. 11/ια' 25, Φιλιπ. 3/γ' 10, 11, Αποκ. 20/κ' 6. Σε ποια μεγάλη αλήθεια εστιάζουν αυτά τα εδάφια και ποια η σημασία τους για εμάς;

.....
Όπως είδαμε, η Α' Πέτρου επιστολή απευθύνεται σε όσους υποφέρουν λόγω της πίστης τους στον Ιησού. Γι' αυτό και από την αρχή της επιστολής του ο Πέτρος στρέφει την προσοχή μας στην ελπίδα που μας περιμένει. Όπως λέει, η ελπίδα των Χριστιανών είναι ζωντανή, επειδή ακριβώς βασίζεται στην ανάσταση του Ιησού (Α' Πέτρ. 1/α' 3). Λόγω της ανάστασης του Ιησού μπορούν οι Χριστιανοί να αποβλέπουν στην ουράνια, άφθαρτη και αιώνια κληρονομιά (Α' Πέτρ. 1/α' 4). Με άλλα λόγια, όσο κι αν χειροτερέψουν τα πράγματα, σκεφτείτε τι μας περιμένει όταν όλα θα έχουν τελειώσει. Η ανάσταση του Ιησού, είναι η εγγύηση για τη δική μας ανάσταση (Α' Κορ. 15/ιε' 20,21). Κι όπως ο Παύλος το θέτει, «αλλ' εάν ο Χριστός δεν ανέστη, ματαία η πίστις σας: έτι είσθε εν ταις αμαρτίαις υμών» (Α' Κορ. 15/ιε' 17). Επειδή όμως ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς, μας έδειξε ότι έχει τη δύναμη να νικήσει τον θάνατο. Επομένως, η Χριστιανική ελπίδα έχει τη βάση της στο ιστορικό γεγονός της ανάστασης του Χριστού. Η ανάστασή Του είναι το θεμέλιο της ελπίδας μας στο τέλος του κόσμου. Πού θα ήμασταν χωρίς αυτήν την ελπίδα και την υπόσχεση; Ό,τι έκανε ο Χριστός για εμάς έχει να κάνει με την υπόσχεση της ανάστασης. Χωρίς αυτήν, τι ελπίδα θα είχαμε, αφού οι νεκροί κοιμούνται στον τάφος τους χωρίς να έχουν καμία αίσθηση;

«Για τον πιστό ο θάνατος δεν έχει μεγάλη σημασία. Ο Χριστός αναφέρειται σ' αυτόν σαν κάτι που διαρκεί λίγες στιγμές. 'Εάν τις φυλάξη τον λόγον Μου, θάνατον δεν θέλει ιδεί εις τον αιώνα... Δεν θέλει γευθή θάνατον εις τον αιώνα.' Για το Χριστιανό ο θάνατος είναι ένας ύπνος, μία σιωπηλή και σκοτεινή στιγμή. 'Η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ. Όταν ο Χριστός η ζωή ημών, φανερωθή, τότε και σεις μετ' Αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξη.' (Ιωάν. 8/η' 51,52, Κολ. 3/γ' 4)... στη δευτέρα παρουσία Του όλοι οι πολύτιμοι νεκροί θα ακούσουν τη φωνή Του και θα εξέλθουν για να ζήσουν την ένδοξη και αιώνια ζωή.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 757.

ΣΚΕΨΗ: Αναλογιστείτε την φαινομενική οριστικότητα του θανάτου. Είναι τόσο σκληρή και τόσο πραγματική. Γιατί λοιπόν, η υπόσχεση

της ανάστασης είναι τόσο σημαντική για την πίστη και την ελπίδα μας;

Τετάρτη 17 Μαΐου

ΙΗΣΟΥΣ – Ο ΜΕΣΣΙΑΣ

Όπως είδαμε νωρίτερα, ένα από τα πιο σημαντικά σημεία στην επίγεια διακονία του Ιησού ήταν όταν ο Πέτρος ομολόγησε: «Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος» (Ματθ. 16/ις' 16). Χριστός σημαίνει «κεχρισμένος», Μεσσίας. Ο όρος αυτός προέρχεται από το ρήμα «χρίζω» και συναντάται σε διάφορες περικοπές της Παλαιάς Διαθήκης. Μάλιστα ο όρος αυτός αποδίδεται και σε έναν ειδωλωλάτρη βασιλιά, τον Κύρο (δείτε Ησ. 45/με' 1). Γι' αυτό όταν ο Πέτρος αποκάλεσε τον Ιησού, Χριστό, χρησιμοποίησε τον όρο που εξέφραζε το ιδανικό της Παλαιάς Διαθήκης.

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια από την Παλαιά Διαθήκη που χρησιμοποιούν τον όρο Μεσσία ή χρισμένο. Τι καταλαβαίνουμε από το περιεχόμενο για τη σημασία του όρου; Πώς αντιλαμβανόταν ο Πέτρος την έννοια του Μεσσία όταν αποκάλεσε έτσι τον Ιησού;

Ψαλμ. 2/β' 2.....

Ψαλμ. 18/ιη' 50.....

Δαν. 9/θ' 25.....

Α' Σαμ. 24/κδ' 6.....

Ησ. 45/με' 1.....

Παρότι ο Πέτρος, υπό την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος (Ματθ. 16/ις' 16,17), αποκάλεσε τον Ιησού ως Τον Μεσσία, δεν είχε καταλάβει πλήρως τη σημασία της δήλωσής του. Δεν είχε καταλάβει Ποιος ήταν ο Μεσσίας, ποιος ήταν ο σκοπός Του, και το πιο σημαντικό ίσως, το πώς θα τον εκπλήρωνε. Και δεν ήταν μόνο ο Πέτρος που δεν καταλάβαινε. Υπήρχαν πολλές απόψεις στο Ισραήλ για τον Μεσσία. Η χρήση του όρου Μεσσίας στα παραπάνω εδάφια δεν δίνει ολοκληρωμένη εικόνα, ωστόσο δίνονται κάποια στοιχεία για την ταυτότητα και το έργο του Μεσσία. Στο Ιωάν. 7/ζ' 42 βλέπουμε τι περιμένανε για τον Μεσσία: θα ήταν απόγονος του Δαβίδ, από την πόλη Βηθλεέμ (Ησ. 11/ια' 1-16, Μιχ. 5/ε' 2). Ωστόσο, επικρατούσε η άποψη ότι ως απόγονος του Δαβίδ, ο Μεσσίας θα έκανε ό,τι και ο Δαβίδ: θα νικούσε δηλαδή τους εχθρούς του λαού. Κανείς δεν περίμενε ότι ο Μεσσίας θα σταυρωνόταν από τους Ρωμαίους. Φυσικά, όταν ο Πέτρος έγραψε τις επιστολές του είχε καλύτερη αντίληψη του Ιησού ως Μεσσία και της αποστολής Του για την ανθρωπότητα. Και στις δύο επιστολές του αναφέρεται 15 φορές ως Ιησούς Χριστός.

Πέμπτη 18 Μαΐου

ΙΗΣΟΥΣ – ΜΕΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΣ

Ο Πέτρος δεν πίστευε απλώς ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας, αλλά και ότι ήταν ο Κύριος. Όταν έγραψε αυτές τις επιστολές ήξερε πως ο Μεσσίας ήταν ο Ίδιος ο Θεός. Παρότι, ο τίτλος «Κύριος» μπορεί να έχει και κοσμική έννοια, ο όρος αυτός αποδίδεται και στον Θεό. Στην Α' Πέτρ. 1/α' 3 και Β' Πέτρ. 1/α' 8, 14, 16, ο Πέτρος αναφέρεται στον Ιησού ως ο Μεσσίας, ο Χριστός, ο Κύριος, ο Ίδιος ο Θεός. Όπως και άλλοι συγγραφείς στην Καινή Διαθήκη, ο Πέτρος περιγράφει την σχέση του Ιησού με τον Θεό χρησιμοποιώντας τους όρους Πατέρας και Υιός. Για παράδειγμα, «Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού» (Α' Πέτρ. 1/α' 3, συγκρίνετε με Β' Πέτρ. 1/α' 17). Ο Ιησούς περιγράφεται ως αγαπητός Υιός (Β' Πέτρ. 1/α' 17) και η εξουσία Του ως Κύριος, και η Ουράνια θέση Του προέρχεται από την ιδιαίτερη σχέση Του με τον Θεό Πατέρα. Διαβάστε Β' Πέτρ. 1/α' 1, Ιωάν. 1/α' 1 και Ιωάν. 20/κ' 28. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την Θεότητα του Ιησού;

.....

.....

Στη Β' Πέτρ. 1/α' 1 διαβάζουμε, «του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού». Όπως φαίνεται από το κείμενο, οι όροι «Θεός» και «Σωτήρας» αποδίδονται στον Ιησού. Αυτό το εδάφιο της Καινής Διαθήκης αναφέρεται στον Ιησού ως κατά πάντα Θεό. Καθώς οι πρώτοι Χριστιανοί προσπαθούσαν να καταλάβουν το Ποιος ήταν ο Ιησούς, συγκέντρωναν τα στοιχεία της Καινής Διαθήκης. Στις επιστολές του Πέτρου, όπως και στα υπόλοιπα βιβλία της Καινής Διαθήκης, ο Πατέρας, ο Υιός, και το Άγιο Πνεύμα είναι διαφορετικά Πρόσωπα (για παράδειγμα, Πατέρας/Υιός: Α' Πέτρ. 1/α' 3, Β' Πέτρ. 1/α' 17, Άγιο Πνεύμα Α' Πέτρ. 1/α' 12, Β' Πέτρ. 1/α' 21). Ο Ιησούς φαίνεται ότι είναι κατά πάντα Θεός όπως και το Άγιο Πνεύμα. Με τον καιρό, και μετά από πολλές μελέτες, η εκκλησία ανέπτυξε το δόγμα της Τριαδικότητας για να εξηγήσει όσο το δυνατόν καλύτερα το μυστήριο της Θεότητας. Η Χριστιανική εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας περιλαμβάνει το δόγμα της Τριαδικότητας στα 28 Βασικά Πιστεύω της. Επομένως, ο Πέτρος δεν αναφέρεται στον Ιησού απλώς ως Τον αναμενόμενο Μεσσία, αλλά ως Θεό.

ΣΚΕΨΗ: Καθώς σκεφτόμαστε την ζωή και τον θάνατο του Ιησού, ως Θεός, τι καταλαβαίνουμε για τον Θεό που υπηρετούμε; Γιατί πρέπει να Τον αγαπάμε και να Τον εμπιστευόμαστε;

Περαιτέρω μελέτη:

«Είναι λογικό να ξεκινήσουμε με τον 'Μεσσία', μιας και η Χριστιανική εκκλησία έχει το όνομά της από το αντίστοιχο 'Χριστός' που σημαίνει Χρισμένος. Ο Εβραϊκός όρος σχετίζεται με Εκείνον που περιμέναν οι Εβραίοι να στείλει ο Θεός, και ο Οποίος θα ξεκινούσε μία νέα εποχή για τον λαό του Θεού. Τόσο ο Εβραϊκός όσο και ο Ελληνικός όρος έχουν ως ρίζα το ρήμα, «χρίζω». Αποκαλώντας Τον «Χριστό», οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης έβλεπαν τον Ιησού ως Κάποιον που είχε μία συγκεκριμένη αποστολή.

«Ο τίτλος Χριστός εμφανίζεται περισσότερο από 500 φορές στην Καινή Διαθήκη. Παρότι για τους συγχρόνους του Ιησού ήταν ένας όρος σχετικός με τον Μεσσία, γενικά στους Ιουδαίους του 1^{ου} αι. ο Μεσσίας ήταν Κάποιος που έχει ιδιαίτερη σχέση με τον Θεό. Θα αναγγείλει το τέλος του κόσμου όταν η βασιλεία του Θεού εδραιωθεί. Μέσω Αυτού ο Θεός θα ελευθερώσει τον λαό Του. Ο Ιησούς δέχτηκε τον τίτλο, "Μεσσία" αλλά δεν ενθάρρυνε την χρήση του, γιατί η πολιτική σημασία που δινόταν στον όρο θα δυσχέραινε το έργο Του. Αν και δεν μιλούσε δημόσια για την αποστολή Του, ο Ιησούς δεν επέπληξε ούτε τον Πέτρο (Ματθ. 16/ις' 16,17) ούτε την Σαμαρείτισσα (Ιωάν. 4/δ' 25,26) για την χρήση αυτού του όρου. Ήξερε πως ήταν ο Μεσσίας, όπως βλέπουμε και στο Μάρκ. 9/θ' 41 όταν αναφέρθηκε σε εκείνους που θα έδιναν ένα ποτήρι νερό στους μαθητές "εις το όνομά μου... επειδή είσθε του Χριστού".»
The SDA Bible Commentary, том. 12, σ. 165.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Διαβάστε Ησ. 53/νγ' 1-12. Σύμφωνα μ' αυτά τα εδάφια, τι έχει κάνει ο Ιησούς για εμάς; Πώς βλέπουμε εδώ την ιδέα του Ιησού ως Αντικαταστάτη μας; Γιατί Τον χρειαζόμαστε ως Αντικαταστάτη μας;
2. Πολλοί χρησιμοποίησαν τις Βιβλικές υποσχέσεις για αιώνια ζωή για να καταπιέσουν άλλους ανθρώπους. Με την δικαιολογία ότι υπάρχει αιώνια ζωή, τους συμβούλευαν να υπομένουν κάθε δυσκολία. Λόγω αυτής της κατάχρησης, πολλοί απορρίπτουν την Χριστιανική ιδέα για αιώνια ζωή γιατί την βλέπουν ως δικαιολογία να καταπιέζονται κάπιοι. Πώς θα απαντούσατε σ' αυτό;
3. Τι φανερώνει η Θεότητα του Χριστού και το έργο Του για τον χαρακτήρα του Θεού;